

Sygn. akt II Ka 271/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO **Magdalena Dąbrowska** (spr.)

Sędziowie SO **Michał Pieńkowski**

SO **Artur Bobiński**

Protokolant **Luiza Ustaszewska - Sęk**

w obecności Prokuratora **Andrzeja Ołdakowskiego**

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2014r.

sprawy przeciwko **J. W.**

skazanemu za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. , art. 190 § 1 k.k. 279 § 1 k.k. i inne

z powodu apelacji obrońcy skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 17 kwietnia 2014r. w sprawie II K 334/13

orzeka:

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. P. 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

III. zwalnia J. W. od uiszczenia kosztów postępowania w tym opłaty za II Instancję przejmując je na rachunek Skarbu Państwa

Sygn. akt II Ka 271/14

UZASADNIENIE

J. W. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygnatura akt II K 53/02 z dnia 23 kwietnia 2002 roku za popełnienie przestępstwa z art. 278§1 kk w dniu 09.04.2001 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie Sąd zawiesił warunkowo na okres próby 2 lat, karę grzywny 20 stawek dziennych po 10 złotych każda, obowiązek naprawienia szkody; postanowieniem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 19.05.2003 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygnatura akt II K 680/02 z dnia 5 listopada 2002 roku za czyn z art. 190§1 kk popełniony w dniu 24.08.2002 r. na karę grzywny 20 stawek dziennych po 20 złotych każda;

3. Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygnatura akt II K 105/05 z dnia 05.04.2005 roku za czyn z art. 291§1 kk popełniony w dniach 25/26.10.2004 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 20 złotych każda; postanowieniem z dnia 27.10.2008 roku Sąd Rejonowy w Ostrołęce zarządził wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygnatura akt VII K 9/06 z dnia 28 kwietnia 2006 roku za czyn z art.270§1 kk w zb. z art. 275§1 kk i w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art.12 kk w zw. z art. 11§2 kk popełniony w dniu 9.12.2000 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, karę grzywny 30 stawek po 20 zł każda, obowiązek naprawienia szkody; postanowieniem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 27.10.2008 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygnatura akt VII K 571/07 z dnia 4 czerwca 2008 roku za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 26.02.2007 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygnatura akt II K 214/08 z dnia 4 września 2008 roku za czyn z art. 157§1 kk popełniony w dniu 31.08.2007 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 15.03.2013 r. zarządzono jej wykonanie;

7. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygnatura akt II K 1294/08 z dnia 8 czerwca 2009 roku obejmującym wyroki: Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygnatura akt VII K 105/05 i Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygnatura akt VII K 9/06 wymierzona została łączna kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

8. Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygnatura akt II K 213/12 z dnia 12 września 2012 roku za czyny I. z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk popełniony w dniu 1.12.2011 r. na karę 4 pozbawienia wolności, II. czyn z art. 289§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 13.12.2011 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzona została kara łączna 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, obowiązek naprawienia szkody, na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczony został okres tymczasowego aresztowania od 14.12.2011 r do 12 .09.2012 r;

9. Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygnatura akt II K 950/11 z dnia 31 października 2012 roku za czyn z art. 280§1 kk w zb. z art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk popełniony w dniu 21.05.2011 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, obowiązek naprawienia szkody.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2014 r. w sprawie II K 334/13 na podstawie art. 569§1 kpk w zw. z art. 85 kk i 86§1 kk połączył kary jednostkowe: 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 4 czerwca 2008 roku sygnatura akt VII K 571/07, 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 4 września 2008 roku sygnatura akt II K 214/08 i orzekł karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W punkcie drugim zaskarżonego wyroku Sąd I instancji połączył kary jednostkowe 4 lat pozbawienia wolności i 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 12 września 2012 roku sygnatura akt II K 213/12 z karą jednostkową 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 31 października 2012 roku sygnatura akt II K 950 orzekając karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie wyroki wymienione na wstępie Sąd pozostawił odrębnemu wykonaniu. W części dotyczącej wydania wyroku łącznego na podstawie kar wydanych w wyrokach II K 53/02, II K 680/02 i II K 1294/08 postępowanie umorzył. Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności w pkt. 2 Sąd zaliczył skazanemu okres od dnia 14 grudnia 2011 roku do dnia 17 kwietnia 2014 roku. W końcowej części zaskarżonego wyroku Sąd zasądził ze Skarbu Państwa kasy Sądu Rejonowego w Ostrołęce na rzecz adwokat J. P. kwotę 177,12 zł wraz z podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu. Sąd zwolnił także skazanego od kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego i obciążył nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku w całości na korzyść skazanego złożył jego obrońca. Orzeczeniu temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania karnego i wynikające z niej błędne ustalenia faktyczne, które miały wpływ na wynik sprawy, w szczególności naruszenie art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk polegające na dowolnej, a nie swobodnej ocenie dowodów przeprowadzonych w niniejszej sprawie, przy jednoczesnym naruszeniu zasady obiektywizmu i pominięciu okoliczności przemawiających na korzyść skazanego, powodujących w szczególności nieprawidłowe wnioski z opinii o skazanym z Zakładu Karnego w P., ocenę opinii w sposób niekorzystny dla skazanego poprzez deprecjonowanie osiągnięć skazanego w procesie resocjalizacji – skutkującym zastosowaniem zasady asperacji w miejsce zasady pełnej absorpcji, przy wymiarze kar pozbawienia wolności skazanemu,

2. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej wymierzonej J. W. w wysokości 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wynikającej z połączenia kar jednostkowych orzeczonych wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 4 czerwca 2008 r., sygn. akt VII K 571/07,

- Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 4 września 2008 r., sygn. akt II K 214/08,

3. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej wymierzonej J. W. w wysokości 6 lat pozbawienia wolności, wynikającej z połączenia kar jednostkowych orzeczonych wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 12 września 2012 r., sygn. akt II K 213/12

- Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 31 października 2012 r., sygn. akt II K 950/11

podczas gdy warunki i właściwości osobiste skazanego uzasadniają zastosowanie wobec niego zasady pełnej absorpcji i wymierzenie mu kar łącznych odpowiednio 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 4 lat pozbawienia wolności.

W konkluzji apelacji skarżący obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, ewentualnie zaś uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego J. W. jest oczywiście bezzasadna i nie podlega uwzględnieniu.

Przede wszystkim należy wskazać, iż Sąd Rejonowy wydał wyrok łączny zgodnie z obowiązującymi wymogami określonymi w art. 85 k.k. i następcie. Analiza wyroków podlegających połączeniu nie wskazuje, aby Sąd meriti naruszył zasady orzekania o karze łącznej. Orzeczone wobec skazanego kara łączna uwzględnia zasady orzekania wynikające zarówno z przepisów prawa materialnego, jak też zasad określonych w bieżącej judykaturze Sądu Najwyższego.

Odnosząc się do zarzutu wskazanego w apelacji naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów, polegającego na błędnym stwierdzeniu przez Sąd Rejonowy, iż w sprawie przy wymiarze orzeczonych kar łącznych, brak było podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji, wskazać należy, iż wywiedziona apelacja stanowi jedynie polemikę z ustaleniami Sądu Rejonowego. Obrońca odwołuje się bowiem do związku podmiotowego i przedmiotowego między zbiegającymi się przestępstwami, zasad prewencji ogólnej i indywidualnej oraz pozytywnej opinii z zakładu karnego. Tymczasem, jak wynika to z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku przy wymiarze kar łącznych Sąd Rejonowy uwzględnił wszystkie wskazane powyżej okoliczności, a więc związek przedmiotowy i podmiotowy pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, zasady prewencji, umiarkowanie krytyczny stosunek skazanego do popełnionych czynów oraz przedmiotową opinię z jednostki penitencjarnej.

Z tych względów nie sposób zgodzić się z zarzutem apelacji, iż Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa procesowego, który to błąd miał skutkować nieprawidłowym odejściem od zasady pełnej absorpcji. Należy z kolei wskazać, iż w zakresie przesłanek, które spowodowały, iż Sąd I instancji przy orzekaniu kar łącznych zastosował zasadę asperacji, a nie pełnej absorpcji, stanowisko Sądu Rejonowego zostało bardzo szczegółowo uzasadnione w aspekcie wszystkich

okoliczności, które w tym względzie winny być wzięte pod uwagę. Sąd Okręgowy nie dopatrywał się w tym zakresie żadnych nieprawidłowości i stanowisko Sądu Rejonowego w pełni podzielił.

Wyrok łączny wydaje się w oparciu o zasady określone w przepisach art. 85-92 k.k. W orzecznictwie podkreśla się, że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popętnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001r, II Aka 154 /01, Prok. i Pr. 2002, z. 4, poz. 26).

Przy wymierzeniu kary łącznej zastosowanie zasady pełnej absorpcji nie jest żadnym obowiązkiem sądu orzekającego czy też punktem wyjścia przy dokonywaniu prawidłowej oceny wymiaru kary łącznej. Wydając wyrok łączny, sąd orzekający nie jest także uprawniony do ponownego rozważania tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto winien rozważyć okoliczności, które już po wydaniu poprzednich wyroków zaistniały i przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem tej kary (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 2006.09.14 w sprawie sygn. akt II Aka 244/06, LEX nr 217093). W niniejszej sprawie, co do wyroków objętych węzłem kar łącznych, przesłanki takie nie zachodzą.

Przy pierwszym zbiegu dotyczącym spraw VII K 571/07 i II K 214/08 przestępstwa godziły w różne dobra, inna była też motywacja skazanego do ich popełnienia. Nie można więc stwierdzić, aby między przestępstwami z tych spraw zachodziły ścisłe więzy podmiotowo - przedmiotowe. Przestępstwa objęte drugim zbiegiem również nie przemawiały za zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. Popętnione zostały w warunkach multirecydywy. Trudno w takiej sytuacji znaleźć uzasadnienie dla premiowania sprawcy wielu przestępstw.

Przy orzekaniu kary łącznej istotne znaczenie na jej wymiar – obok granic określonych w art. 86 § 1 k.k. oraz omówionych powyżej związków zachodzących między poszczególnymi przestępstwami – ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i generalnej. W tym względzie znaczenie mają okoliczności, które zaistniały po wydaniu przedmiotowych wyroków podlegających łączeniu, a które wskazują na proces resocjalizacji skazanego. Stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie powyższe przesłanki zostały prawidłowo uwzględnione, co znalazło swój wyraz w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy prawidłowo podkreślił konieczność stosowania wobec J. W. długotrwałej izolacji więziennej w aspekcie zwłaszcza jego wielokrotnej karalności. Z kolei akcentowana w apelacji pozytywna opinia o skazanym z zakładu karnego nie świadczy, iż proces resocjalizacji skazanego został zakończony, a wskazuje jedynie, iż proces ten obecnie przebiega we właściwym kierunku w przeciwieństwie do wcześniejszego pobytu skazanego w zakładzie karnym.

Na koniec należy poruszyć kwestię sytuacji zdrowotnej skazanego. Bez wątplenia jest ona trudna, lecz w niniejszej sprawie nie może stanowić wystarczającego powodu do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Na wymiar kary łącznej składa się szereg przesłanek omówionych powyżej, które w sytuacji J. W. uniemożliwiają wymierzenie najłagodniejszej z możliwych kar łącznych. Stan zdrowia skazanego może podnosić ubiegając się o przerwę w wykonaniu kary, a nie w sytuacji wymierzania kary łącznej.

Dlatego też zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy uznając apelację obrońcy skazanego za oczywiście bezzasadną.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na mocy § 14 ust. 5 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono zgodnie z treścią art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., mając na względzie, że skazany nie będzie w stanie ich uiścić ze względu na trudną sytuację materialną oraz pobyt w zakładzie karnym.